ୟୁ. ପି. ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ବୋର୍ଡ

ବନାମ

ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ଗୁପ୍ତା

ଫେବୃଆରୀ 26,1996

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାଏକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ:

ନିଯୁକ୍ତି - ଅଣପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଶିକ୍ଷକ - ତାଲିମ ନେବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଛି - ସୁଯୋଗର ଲାଭ ଉଠାଇ ନାହାଁନ୍ତି - ଚାକିରିରେ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ନାହିଁ - ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି - ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ ନକରି କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତର ବେଆଇନ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି - ଆବେଦନ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ତାଙ୍କ ସେବା ବନ୍ଦ କରିବା ଚିଠି ବେଆଇନ ନୁହେଁ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଭୁଲ ଥିଲେ ଯେ ସେବା ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅଣ - ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସେବା ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ୟୁ. ପି. ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ *ହରି ଦେଓ ମଣି ତ୍ରିପାଠୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* SLR Vol. 87 (1993) 1 ଆବେଦନଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ 4288 of 1996

Spl. A No. 36 (SB) of 1993 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 9.3.1994 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ସୁନୀଲ ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ଏଚ. କେ. ପୁରୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଡି. କେ. ଗର୍ଗ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଉଭୟ ପକ୍ଷର ପରାମର୍ଶ ଶୁଣିଲେ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଆଲ୍ଲାହାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , ଲକ୍ଷ୍ନୌ ଖଣ୍ଡପୀଠର 9 ମାର୍ଚ୍ଚ 1994 ରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 36 (SB)/1993 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

5 ମଇ, 1964 ତାରିଖରେ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଅଣପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେପ୍ଟେମ୍ବର 29,1968 ରେ ତାଙ୍କୁ ତାଲିମ ନେବାର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ସୁଯୋଗର ଲାଭ ଉଠାଇନଥିଲେ । 1969 ମସିହା ଜୁଲାଇ 28 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ପୁନର୍ବାର ଏହାର ଲାଭ ଉଠାଇନଥିଲେ । ଯେହେତୁ ସେ ଏହି ସୁଯୋଗର ଲାଭ ଉଠାଇନଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସେ ଏକ ଦେୱାନୀ ମାମଲା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଯାହା ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକାରଣକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲା । ଏହାପରେ ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅନୁସରଣ ନକରି କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତର କରିବା ବେଆଇନ ଅଟେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେବାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ନିଯୁକ୍ତି ଅସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଅଣପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ତାଲିମ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି ସୁଯୋଗର ଲାଭ ଉଠାଇବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ସରକାରଙ୍କ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ସେବା ବନ୍ଦ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେ 1968 ମସିହାରୁ ଚାକିରିରେ ରହିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଗର୍ଗ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସରକାର ତାଲିମ ପାଇଁ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ରରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା ଯେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ସେବା ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିଠିପତ୍ର ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତା ତାଲିମ ନେବେ ନାହିଁ ତେବେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ସେବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନାହିଁ । ଯେହେତୁ କୌଣସି

କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନ ନେବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରି ଉତ୍ତରଦାତାର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ବେଆଇନ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରଶିକ୍ଷଣର ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପୁନଃ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଉ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ଅଣପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଶିକ୍ଷକ ଯିଏ 5 ମଇ, 1964 ର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ମାସିକ 40 ଟଙ୍କା ଦରମାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିନା କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟ ଯେ ତାଙ୍କୁ ତାଲିମ ନେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ କୁକୁର କାମୁଡ଼ିଥିବା କାରଣରୁ ସେ ସେହି ସୁଯୋଗର ଲାଭ ଉଠାଇନଥିଲେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି:ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେବାରେ ଚାଲୁ ରହିପାରିବେ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବତନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସେବା ଜାରି ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଅଧିକୃତ ଥିଲେ କି ନାହିଁ ?

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏକ ଲିଖିତ ପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ତାଲିମ ସୁବିଧା ଦେବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିଠି ଜାରି କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ସୁଯୋଗର ଲାଭ ଉଠାଇନଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସ୍ଥିର ବେତନରେ ଜାରି ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । 1969 ମସିହାରୁ ତାଙ୍କୁ ସେବାରୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଯିବା କାରଣରୁ ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ତାଲିମ ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ଯେହେତୁ ସେ ତାଲିମ ନେଇ ନଥିଲେ, ତେଣୁ ସେବା ବନ୍ଦ କରିବା ଚିଠିକୁ ବେଆଇନ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ୍ ଥିଲେ ଯେ ସେବା ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସେବା ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ଶ୍ରୀ ଗର୍ଗ *ୟୁପି ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ହରି ଦେଓ ମଣି ତ୍ରିପାଠି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ SLR Vol.* 87 (1993) *115 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ* ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ସେହି ମାମଲାରେ ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକ ନଥିଲେ ଏବଂ 1976 ରେ ତାଲିମ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରିବା ପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇବା ତାରିଖ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଅନୁପାତ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଜି.ଏନ୍.   ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।